

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1360/05
22.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић, Биљане Драгојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, које заступа пуномоћник ВВ, адв., против тужене ГГ, коју заступа пуномоћник ДД, адв., ради предајеседа стана и по противтужби тужене ГГ, против тужилаца АА и ББ, ради брисања укњижбе, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1855/2004 од 03.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1855/2004 од 03.02.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П. бр. 5587/99 од 18.10.2002. године, изреком I тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужена обавезе да им преда слободан од лица и ствари једнособан стан ЋЋ, у року од 15 дана под претњом принудног извршења одбијен је као неоснован. Изреком II противтужбени захтев тужених усвојен је и одређено је брисања укњижбе права власништва које је у корист тужилаца извршено решењем Републичког геодетског завода Службе за катастар непокретности ___ бр. ___ од ___ године на непокретности ЋЋ и враћање земљишно књижног уписа на претходно стање на тужену ГГ, све у року од 15 дана рачунајући од дана пријема писменог отправка пресуде. Изреком III обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 19.000,00 динара у року од 15 дана рачунајући од дана пријема писменог отправка пресуде.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1855/2004 од 03.02.2005. године жалба тужилаца је одбијена као неоснована, а пресуда Општинског суда у Новом Саду П. бр. 5587/99 од 18.10.2002. године потврђена је.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду у законском року изјавили су ревизију тужиоци због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу чл. 386. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу чл. 491. ст. 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 125/2004), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У поступку пред првостепеним судом утврђено је да је тужена ГГ спорни ЋЋ купила по уговору Ов. бр. ___ од ___ године од ЕЕ. Стан није укњижила на своје име иако је имала све исправе подобне за укњижбу, већ га је уговором Ов. бр. ___ од ___ године заменила са "ЖЖ", тако што се обавезала да стан том предузећу преда до 02.08.1998. године када ће јој "ЖЖ", као власник стана предати стан у надоградњи и изградњи у _____

Међутим, пошто ни по протеклу две године, од уговореног рока да "ЖЖ" изгради за тужену стан из уговора о замени, Предузеће није своју уговорну обавезу испунио и предао стан у размени туженој јер је власник предузећа 33 умро ___ године, па како није постојала ни реална могућност да своју обавезу накнадно испуни то је тужена покренула поступак против Предузећа који је правноснажно окончан пресудом Општинског суда у Новом Саду П. бр. 5688/99 од 13.07.2000. године којом је наведени уговор о замени некретнина - станова раскинут и одређено брисање укњижбе у земљишној књизи дозвољено решењем Републичког геодетског завода бр. ___ од ___ године у ЛН. ___ КО ___.

Наиме, предузеће "ЖЖ" спорни стан добијен од тужене ГГ уговором о замени продао је тужиоцима АА и ББ уговором Ов. бр. ___ од ___ године за купопродајну цену од 120.000,00 динара уз обавезу да преда стан најкасније до 02.08.1998. године (датума када је предузеће "ЖЖ" као власник стана у надоградњи и изградњи у ___ требао исти да преда туженој ГГ, а она да се из спорног стана исели). У тачки 5. уговора одређено је да је продавац стекао овај стан по уговору о замени станова закљученим са ГГ по уговору од ___ године. Тужиоци као купци су предузећу "ЖЖ" исплатили купопродајну цену у износу од 112.500,00 динара, а остатак приликом вселјења до кога никада није дошло.

Утврђено је и то да је решењима Републичког геодетског завода од __. године бр. __ и __ истог дана ЋЋ књижен са ЕЕ на ГГ, затим са ГГ на новог власника предузеће "ЖЖ" и коначно трећим је решењем са предузећа "ЖЖ" на тужиоце АА и ББ тако што су исти уписани на спорном стану уписаном у ЛН. бр. __ КО __, као сувласници са по 1/2.

Зато је предмет тужбеног захтева тужилаца АА и ББ у овој парници обавезивање тужене ГГ да им наведени спорни стан преда у посед с позивом на своје уписано земљишно књижно власништво.

Тужена ГГ је истакла противтужбени захтев 08.02.2001. године месец дана по правноснажности пресуде П. бр. 5688/99 од 13.07.2000. године о раскиду замене са предузећем "ЖЖ", којим тражи брисање укњижбе у односу на тужиоце АА и ББ.

Утврђено је и то да се спорна непокретност ЋЋ непрекидно од куповине стана, __. године налази у државини тужене ГГ односно да овај стан никада није предат у посед тужиоцима.

Према овако утврђеном чињеничном стању, правилно је примењено материјално право када је побијеним пресудама противтужбени захтев тужиље усвојен, а тужбени захтев тужилаца одбијен.

Ово зато, што је тужена од правноснажности пресуде о раскиду уговора о замени закљученим са Предузећем "ЖЖ" __. године у року (__ године) покренула брисовну парницу и тражила брисање укњижбе тужилаца јер нема основа за опстанак укњижбе тужилаца АА и ББ код чињенице раскида уговора о замени закљученог између тужене и Предузећа "ЖЖ" чиме је остао без дејства купопродајни уговор закључен између предузећа "ЖЖ" и тужилаца обзиром да је и предузеће __ брисан са укњижбе спорне непокретности, који је правни претходник тужилаца по решењу Републичког геодетског завода службе за катастар непокретности бр. __ од __. године, пошто је правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду П. бр. 5688/99 од 13.07.2002. године одређено брисање укњижбе права власништва које је у корист предузећа "ЖЖ" дозвољено наведеним решењем.

Правилно је примењено материјално право и када је одбијен тужбени захтев тужилаца да им тужена преда слободан од лица спорни једнособни стан код чињенице да тужена спорни стан никада није напуштала све време, од куповине је у државини истог, а основ њиховог права власништва односно власништва фирме "ЖЖ" од које су купили спорни стан, уговор о замени судском пресудом је раскинут, а тужиоци који су спорни стан купили од фирме "ЖЖ" нису ни у каквом правном односу са туженом, па стога своје спорне односе могу решавати само са правним следбеницима - наследницима фирме "ЖЖ". За своје одлуке нижестепени судови су дали правилне и основане разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

Са изнетих разлога, а на основу чл. 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија

Власта Јовановић, с.р.

За тачност отправка

вс